

Cauza C-263/24 [Smiliev]ⁱ

Trimitere preliminară

Data depunerii:

15 aprilie 2024

Instanța de trimitere:

Rayonen sad Tutrakan (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

15 aprilie 2024

Reclamantă:

Rayonna prokuratura Silistra, Teritorialno otdelenie Tutrakan

Inculpat:

YE

[omissis]

**CERERE DE
DECIZIE PRELIMINARĂ**

Cauză: cauza penală în care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu
nr. 63/2024

CERERE SPECIALĂ: în temeiul articolului 105 din
Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Uniunii Europene

[omissis]

Situația de fapt și împrejurările relevante ale cauzei și obiectul litigiului:

I. Părți [omissis]

ⁱ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. Acesta nu corespunde numelui real al niciunei părți din procedură.

1. Ministerul Public: RAYONNA PROKURATURA SILISTRA, TERITORIALNO OTDELENIE TUTRAKAN [OMISSIS]

2. Inculpat: YE [omissis];

3. Avocatul apărării: Avocat Peycho Yovev [omissis].

II. Obiectul cauzei

4. Inculpatul este urmărit penal pentru săvârșirea [omissis], la 25 octombrie 2023, în termen de un an după ce a fost sancționat la nivel administrativ prin procesul-verbal [omissis] din 7 martie 2023, eliberat de [omissis] din cadrul OD-MVR (Oblastna direktsia na Ministerstvoto na vatreshnite paboti, Direcția Regională a Ministerului de Interne din Silistra), intrat în vigoare la 4 mai 2023, pentru conducerea unui autovehicul fără permis de conducere corespunzător, a aceleiași fapte [omissis] – infracțiune prevăzută la articolul 343c alineatul (2) din Nakazatelen kodeks (Codul penal, denumit în continuare „NK”).

III. Desfășurarea procedurii

5. Actul de acuzare a fost întocmit în cadrul unei proceduri accelerate.

6. Cauza a fost mai întâi inițiată la Rayonen sad (Tribunalul de Raion) din Tutrakan, cauza penală în care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu nr. 246/2023.

7. În cursul cercetării judecătorești s-a stabilit că următoarele condamnări au fost pronunțate împotriva persoanei în cauză de către instanțele naționale:

8. Printr-un **acord [omissis] al Rayonen sad (Tribunalul de Raion) din Dulovo**, intrat în vigoare la 2 noiembrie 2023, inculpatul a fost declarat vinovat de săvârșirea, la 22 februarie 2023, a unei infracțiuni legate de înscrisuri (utilizarea unui permis de conducere fals) menționate la articolul 316 coroborat cu articolul 308 alineatul (1) NK. Acesta a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de 18 luni, cu suspendarea executării în temeiul articolului 66 alineatul (1) NK.

9. Printr-un **acord [omissis] al Rayonen sad (Tribunalul de Raion) din Elhovo [omissis]**, intrat în vigoare la 7 decembrie 2023, inculpatul a fost declarat vinovat de săvârșirea, la 25 februarie 2022, încă a unei infracțiuni menționate la articolul 343c alineatul (2) NK (a se vedea punctul 4). Acesta a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de 10 luni, cu suspendarea executării în temeiul articolului 66 alineatul (1) NK și la o amendă [omissis]

10. Printr-un **acord [omissis] al Rayonen sad (Tribunalul de Raion) din Elhovo [omissis]**, intrat în vigoare la 19 ianuarie 2024, inculpatul a fost declarat vinovat de săvârșirea din nou, la 25 mai 2022, a unei infracțiuni legate de înscrisuri (utilizarea unui permis de conducere fals) menționate la articolul 316 coroborat la articolul 308 alineatul (1) NK. Acesta a fost condamnat la o pedeapsă

privativă de libertate de un an și 6 luni, cu suspendarea executării în temeiul articolului 66 alineatul (1) NK.

11. În cursul cercetării judecătorești, instanța a constatat, grație informațiilor extrase din Sistemul european de informații cu privire la cazierile judiciare (ECRIS), că inculpatul a fost condamnat și în străinătate.

12. **Prin decizia [omissis] a Tribunal de police de Vilvoorde (Tribunalul de Poliție din Vilvoorde, Regatul Belgiei) [omissis]**, intrat în vigoare la 3 ianuarie 2022, inculpatul a fost declarat vinovat pentru trei fapte, săvârșite la 14 iunie 2020 la Zaventem, Regatul Belgiei, care constituie „încălcări ale Codului rutier” potrivit legii belgiene [omissis]:

12.1. [omissis] conducerea unui autovehicul [omissis] sau [omissis] permisiunea conducerii unui autovehicul [omissis] fără ca acesta să fie acoperit de o asigurare de răspundere civilă [omissis] (articolul 1, articolul 2 alineatul 1, articolul 20, articolul 22 alineatul 1, articolele 24, 28 și 29 din loi, du 21 novembre 1989, relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs [Legea din 21 noiembrie 1989 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă în materie de autovehicule]);

12.2. [omissis] conducerea unui vehicul care nu era înmatriculat sau pe care nu era aplicată plăcuța de înmatriculare eliberată în momentul înmatriculării [articolul 2 alineatul 1 din Decretul regal din 20 iulie 2001, articolul 29 alineatul 1 punctul 3 și articolul 38 alineatul 1.3 din loi relative à la police de la circulation routière (Legea privind poliția rutieră) coordonată prin Decretul regal din 16 martie 1968];

12.3. în calitatea sa de conducător auto [omissis], utilizarea unui telefon mobil pe care îl ținea în mână în timp ce vehiculul nu era staționat sau parcat [articolul 8.4 din arrêté royal, du 1 décembre 1975, portant règlement général sur la police de la circulation et de l'usage de la voie publique (Decretul regal din 1 decembrie 1975 privind Regulamentul general referitor la circulația rutieră și utilizarea drumurilor publice); articolul 29 alineatul 1 punctul 3 și articolul 38 alineatul 1.3 din Legea privind circulația rutieră coordonată prin Decretul regal din 16 martie 1968].

12.4. faptul de a fi permis unui vehicul înmatriculat în Belgia și supus inspecției tehnice [omissis] de a circula pe drumurile publice fără [omissis] a dispune de un certificat de inspecție tehnică valabil, de vinieta de inspecție tehnică corespunzătoare și de un raport de identificare sau de o fișă tehnică ori de un alt document [omissis], în măsura în care aceste documente sunt necesare [articolul 24 alineatul 1, articolele 26 și 81 din arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité (Decretul regal din 15 martie 1968 privind Regulamentul general referitor la condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculele și remorcile acestora, elementele, precum și accesoriile de siguranță), articolul 4 din loi, du 21 juin 1985, relative aux conditions techniques auxquelles doivent

répondre tout véhicules de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité (Legea din 21 iunie 1985 privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească orice vehicul de transport terestru, elementele acestuia, precum și accesoriile de siguranță)].

13. Următoarele pedepse au fost pronunțate pentru faptele sale:

13.1. Pentru faptele menționate la punctele 12.1 și 12.2:

13.1.1. o amendă de 800 de euro, [*omissis*: metoda de stabilire a amenzii]; în cazul în care această amendă nu se plătește în termenul legal, ea va fi înlocuită cu pedeapsa „interdicției de a conduce un autovehicul” pentru o perioadă de 30 de zile;

13.1.2. o „privare de dreptul de a conduce orice autovehicul” pentru o perioadă de o lună.

13.2. Pentru fapta menționată la punctul 12.3:

13.2.1. o amendă de 200 de euro [*omissis*: metoda de stabilire a amenzii]; în cazul în care această amendă nu se plătește în termenul legal, ea va fi înlocuită cu pedeapsa „interdicției de a conduce un autovehicul” pentru o perioadă de 30 de zile;

13.2.2. o „privare de dreptul de a conduce orice autovehicul” pentru o perioadă de 15 zile.

13.3. Pentru fapta menționată la punctul 12.4: o „amendă” de 200 de euro [*omissis*: metoda de stabilire a amenzii]; în cazul în care această amendă nu se plătește în termenul legal, ea va fi înlocuită cu o pedeapsă de „privare de libertate” pentru o perioadă de 3 zile.

14. Prin hotărârea [*omissis*] a Amtsgericht (Tribunalul Districtual) din Prüm, Republica Federală Germania [*omissis*], care se aplică de la 16 septembrie 2023, inculpatul a fost declarat vinovat pentru conducerea, la 30 iunie 2023, a unui autovehicul fără permis de conducere sau după ce a fost decăzut din dreptul de a conduce – dispoziții legale: StVG § 21, Abs. 1, Nr. 1, § 2 (Legea privind circulația rutieră, articolul 21 alineatul 1 punctul 1 al doilea paragraf)

15. Acesta a fost sancționat cu o „amendă” de 50 de euro.

16. Inculpatul a pledat vinovat, iar procedura s-a desfășurat conform procedurii sumare.

17. În cauza penală în care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu nr. 246/2023 [*omissis*], luând în considerare condamnările anterioare, în hotărârea din 15 decembrie 2023 [*omissis*], completul l-a declarat vinovat pe inculpat și i-a aplicat pedepse cu executare de „privare de libertate” și „amendă”.

18. Hotărârea a fost anulată de Okrazhen sad (Tribunalul Regional) [*omissis*] din Silistra [*omissis*] și cauza a fost retrimisă unui alt complet de judecată al instanței, cu dispoziția de a examina dacă sancțiunile impuse de instanța belgiană aveau consecințe juridice.

19. Cauza retrimisă a fost introdusă la Rayonen sad (Tribunalul de Raion) din Tutrakan sub un nou număr, cauza penală în care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu nr. 63/2024.

20. Cu ocazia reexaminării cauzei, inculpatul s-a declarat din nou vinovat (a recunoscut în totalitate faptele prezentate în cadrul de fapt al actului de acuzare și a admis că nu a prezentat probe cu privire la aceste fapte), iar procedura care se desfășoară în prezent este o procedură sumară. În această privință, instanța de trimitere a apreciat că interpretarea unei dispoziții a dreptului Uniunii Europene în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală este importantă pentru buna soluționare a litigiului în măsura în care recunoașterea efectelor juridice atât ale hotărârii belgiene, cât și ale hotărârii germane ar avea un impact asupra pedepsei care ar putea fi aplicată inculpatului.

Dreptul intern aplicabil și jurisprudența

21. Nakazatelen kodeks (Codul penal)

„Articolul 8 [...]

(2) *Hotărârea de condamnare penală rămasă definitivă, pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene, pentru o faptă care constituie infracțiune potrivit Codului penal bulgar, va fi luată în considerare în toate procesele penale desfășurate împotriva respectivei persoane în Republica Bulgaria.*

[...]

Articolul 66 (1) *În cazul în care instanța aplică o pedeapsă cu închisoare de până la trei ani, aceasta poate suspenda executarea pedepsei dispuse timp de trei până la cinci ani dacă persoana nu a mai fost condamnată la pedeapsa cu închisoarea pentru o infracțiune de drept comun și dacă instanța constată că pentru a realizarea scopului pedepsei și, mai ales, pentru reeducarea condamnatului, nu este necesară executarea pedepsei.*

[...]

Articolul 78a. (1) *O persoană majoră se eliberează de răspundere penală de către instanța de judecată și i se aplică o amendă de la o mie de leve la cinci mii de leve, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:*

a) [*modificat – Darzhaven vestnik (Jurnalul Oficial, denumit în continuare „DV”) nr. 86 din 2005, intrat în vigoare începând cu 29 aprilie 2006*], cu privire la infracțiunea pedepsită cu închisoare de până la trei ani sau cu o pedeapsă mai

ușoară, atunci când este săvârșită cu intenție, sau pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani sau printr-o pedeapsă mai ușoară, în cazul când este săvârșită din culpă;

b) făptuitorul nu a fost condamnat pentru o infracțiune de drept comun și nu a fost liberat de răspunderea penală în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni;

c) prejudiciul material cauzat de infracțiune a fost recuperat.

[...]

Articolul 343c (nou – DV nr. 50 din 1995) (1) (modificat, DV nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul în perioada executării sancțiunii privind interzicerea dreptului de a conduce un autovehicul, după ce a fost pedepsit pentru aceeași faptă pe cale administrativă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și amendă de la două sute la o mie de leve.

(2) (modificat – DV nr. 74 din 2015) Persoana, care în termen de un an de la sancționarea sa pe cale administrativă pentru conducerea unui autovehicul fără a deține permisul corespunzător de conducere săvârșește o astfel de faptă, se pedepsește cu închisoarea de la un an la trei ani și cu amendă de la cinci sute la o mie două sute de leve.

[...]

Articolul 345 (1) Persoana care utilizează plăcile cu numărul de înmatriculare, emise pentru un alt autovehicul sau plăci, care nu au fost emise de către organele corespunzătoare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de la cinci sute la o mie de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei care conduce un autovehicul, care nu a fost înmatriculat corespunzător”.

22. Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală, denumit în continuare „NPK”)

„Articolul 247 (1) Procedura în primă instanță este inițiată:

1. prin rechizitoriu și

2. [omissis] prin plângerea victimei infracțiunii”.

23. Naredba n° 8 ot 26 februarî 2008 g. za funktsiite i organizatsiata na deynostta na byurata za sadimost (Regulamentul nr. 8 din 26 februarie 2008 privind funcțiile și organizarea activităților oficiilor de cazier judiciar)

„Articolul 40 (1) Toate condamnările și sancțiunile administrative pronunțate în temeiul articolului 78a NK se introduc în cazierul judiciar”.

Dispoziția sau actul a cărui interpretare se solicită

24. **Articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI** a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal:

„(1) Fiecare stat membru se asigură că, în cadrul unui proces penal desfășurat împotriva unei persoane, condamnările anterioare pronunțate împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite săvârșite în alte state membre, în legătură cu care s-au obținut informații pe baza instrumentelor aplicabile disponibile cu privire la asistența juridică reciprocă sau la schimburile de informații extrase din cazierele judiciare, sunt luate în considerare în măsura în care condamnările anterioare la nivel național sunt luate în considerare și că acestor condamnări le sunt conferite efecte echivalente cu cele conferite condamnărilor anterioare la nivel național, în conformitate cu legislația națională.”

25. **Articolul 2 litera (a) din Decizia-cadru 2009/315/JAI** a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierele judiciare între statele membre:

„(a) «condamnare» înseamnă orice hotărâre definitivă a unei instanțe penale împotriva unei persoane fizice pronunțate pentru comiterea unei infracțiuni, în măsura în care aceste hotărârri sunt introduse în cazierele judiciare ale statului de condamnare”.

Motivele pentru care instanța consideră că un răspuns la întrebările preliminare este util pentru soluționarea litigiului

26. Faptele din prezenta procedură au avut loc la 25 octombrie 2023, după ce hotărârile instanțelor belgiene și germane au rămas definitive. Din acest motiv, hotărârile pronunțate de aceste instanțe trebuie calificate drept „condamnări anterioare” în sensul articolului 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI.

27. Acuzarea în prezenta procedură se întemeiază [omissis] pe articolul 343c alineatul (2) NK, care prevede o pedeapsă cu închisoare de la unu la trei ani și amendă [omissis].

28. În ceea ce privește infracțiunea în cauză, este în principiu posibil ca inculpatul să fie liberat de răspundere penală și să i se aplice în locul acesteia o sancțiune administrativă în temeiul articolului 78a NK, numai dacă acesta, în conformitate cu articolul 78a alineatul (1) litera b) NK, nu a fost condamnat pentru o infracțiune de drept comun. În ceea ce privește infracțiunea în cauză, este posibilă, de asemenea, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea în temeiul articolului 66 alineatul (1) NK (cu alte cuvinte pedeapsa nu este efectiv executată) numai dacă persoana nu a fost condamnată la „pedeapsa cu închisoarea pentru o infracțiune de drept comun”.

29. În consecință, luarea în considerare a condamnărilor străine va avea impact asupra stabilirii pedepsei în cauză, dacă aceasta este pronunțată.

30. [omissis].

IV. Condamnărilor pronunțate de instanțe străine reprezintă condamnări pentru „infrațiuni de drept comun”?

31. Articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI prevede că fiecare stat membru se asigură că, în cadrul unui proces penal desfășurat împotriva unei persoane, condamnărilor anterioare pronunțate împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite săvârșite în alte state membre, în legătură cu care s-au obținut informații pe baza instrumentelor aplicabile disponibile cu privire la asistența juridică reciprocă sau la schimburile de informații extrase din cazierul judiciar, sunt luate în considerare.

32. Potrivit articolului 2 din [decizia-cadru], „condamnare” înseamnă orice hotărâre definitivă pronunțată de o instanță penală care stabilește săvârșirea cu vinovăție a unei fapte penale (ndt: în limba bulgară, *prestaplenie* [infrațiune]).

33. Trebuie să se presupună aici că există o eroare în traducerea în limba bulgară întrucât articolul 2 litera (a) din Decizia-cadru 2009/315/JAI [omissis] definește termenul „condamnare” ca fiind „[omissis] orice hotărâre definitivă a unei instanțe penale împotriva unei persoane fizice pronunțate pentru comiterea unei infrațiuni (ndt: în limba bulgară, *nakasuemo deyanie*, literal *faptă care se pedepsește*)¹, în măsura în care aceste hotărârți sunt introduse în cazierul judiciar ale statului de condamnare”. Același termen este utilizat în alte versiuni lingvistice ale deciziilor-cadru. De exemplu, traducerea în limba germană utilizează termenul „Straftat”, iar traducerea în limba neerlandeză „strafbaar feit”. Pentru acest motiv, este necesar să se aprecieze că trebuie să se ia în considerare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI, condamnărilor pronunțate pentru „fapte care se pedepsesc”, iar nu pentru „infrațiuni”, în măsura în care această din urmă noțiune este mai strictă în dreptul bulgar (a se vedea punctul 39).

34. Cu toate acestea, mai multe sisteme juridice introduc o clasificare diferită a faptelor care se pedepsesc. [omissis].

35. Dreptul german utilizează o clasificare a faptelor care se pedepsesc la două niveluri – „Verbrechen” și „Vergehen” – § 12 Strafgesetzbuch (Codul penal):

„Verbrechen und Vergehen (Infrațiuni și delictive)

(1) Infrațiunile sunt faptele ilegale care se pedepsesc cu cel puțin un an de închisoare sau mai mult.

¹ Sublinierea noastră.

(2) *Delictele sunt fapte ilegale care se pedepsesc cu închisoarea pe o perioadă mai mică de un an sau cu amendă*”.

36. Dreptul belgian introduce la rândul său un sistem de clasificare a faptelor care se pedepsesc la trei niveluri – „contravenții”, „delicte”, „crime” (articolul 1 din Codul penal):

„Articolul 1 Infracțiunea pentru care legea prevede o pedeapsă penală este o crimă.

Infracțiunea pentru care legea prevede o pedeapsă corecțională este un delict.

Infracțiunea pentru care legea prevede o pedeapsă de poliție este o contravenție”.

37. Dreptul bulgar a introdus un sistem de clasificare a faptelor care se pedepsesc pe două niveluri:

37.1. infracțiunile și

37.2. contravențiile.

38. Contravențiile nu sunt în general incluse în cazierul judiciar și, prin urmare, nu ar trebui să fie calificate drept „fapte care se pedepsesc” în sensul articolului 2 litera (a) din Decizia-cadru 2009/315/JAI [ndt: în versiunea în limba bulgară].

39. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) din Regulamentul nr. 8 din 26 februarie 2008 [*omissis*], cazierul judiciar menționează nu numai condamnările pentru infracțiuni, ci și sanctiunile administrative impuse în temeiul articolului 78a NK. În procedura prevăzută la articolul 78a NK, făptuitorul este declarat vinovat de săvârșirea unei încălcări a Codului penal, dar este liberat de răspundere penală și se pronunță o sancțiune administrativă ale cărei efecte sunt diferite de cele care afectează persoanele condamnate pentru o infracțiune.

40. O altă diviziune a fost introdusă de legiuitorul bulgar, și anume infracțiunile de drept comun și infracțiunile prevăzute de legi speciale. Potrivit articolului 247 NPK, infracțiunile de drept comun sunt cele [*omissis*] pentru care acțiunea este exercitată de un procuror, iar infracțiunile prevăzute de legi speciale sunt cele pentru care se exercită acțiunea publică pe baza unei plângeri a victimei în fața instanței (în aceste cazuri, victima are calitatea de acuzator).

41. În aceste condiții, în niciun caz informațiile furnizate de ECRIS nu permit să se stabilească mai întâi categoria faptelor care se pedepsesc, conform clasificării dreptului german și dreptului belgian, de care țin faptele vizate de condamnările anterioare.

42. În consecință, nu este posibil să se stabilească dacă faptele pentru care inculpatul a fost condamnat de instanțele străine trebuie tratate în cadrul

recunoașterii hotărârilor drept contravenții sau infracțiuni în raport cu dreptul bulgar. În cazul în care sunt tratate ca infracțiuni, nu este posibil să se stabilească dacă acestea trebuie tratate ca infracțiuni de drept comun sau prevăzute de legi speciale.

43. În cazul în care se consideră că infracțiunile introduse în cazier în ECRIS dau un efect echivalent faptelor care figurează în ECRIS în temeiul dreptului bulgar, instanța va fi obligată să considere că condamnările pronunțate de instanțele belgiene [*omissis*] și germane nu pot constitui contravenții întrucât acestea din urmă nu pot fi introduse în cazierul judiciar în dreptul bulgar. Prin urmare, trebuie să se presupună că acestea constituie, în raport cu legea instanței de fond (în speță legea bulgară), fie infracțiuni, fie decizii de liberare de răspundere penală în sensul articolului 78a NK (a se vedea punctul 39). Cu toate acestea, în măsura în care condamnările nu sunt reluate [*omissis*] în ECRIS ca decizii de liberare de răspundere penală (parametrul „S” din anexa „B” la Decizia abrogată a Consiliului 2009/316/JAI), trebuie să se concluzioneze că este vorba despre condamnări pentru infracțiuni. Întrucât nu există victimă în aceste categorii de infracțiuni, se poate presupune că este vorba despre infracțiuni de drept comun, ceea ce exclude aplicarea articolelor 66 și 78a din Codul penal pentru stabilirea pedepsei în cauza pendinte în fața instanței de trimitere.

44. Cu toate acestea, în cazul în care se consideră că instanța nu este obligată să considere că condamnările din ECRIS sunt echivalente cu condamnările din cazierul judiciar bulgar, o întrebare suplimentară trebuie adresată autorității centrale pentru a obține clarificări suplimentare:

44.1. existența a diferite categorii de infracțiuni care trebuie introduse în cazierul judiciar al statului membru în care se pronunță hotărârea (eventual criteriile de diferențiere dintre ele – pedeapsă, persoana care a inițiat procedura penală, posibilități de anulare a efectelor pedepsei pronunțate etc.);

44.2. [*omissis*] în ce categorie se înscriu condamnările anterioare înregistrate în ECRIS.

45. Instanța trebuie să verifice, așadar, căror categorii de fapte care se pedepsesc prevăzute de dreptul național le corespund faptele care se pedepsesc pentru care inculpatul a fost condamnat de instanțele străine. Aprecierea este extrem de complexă în cauză, întrucât nu există criterii fixe pentru a o efectua, iar recunoașterea condamnărilor pronunțate va fi determinată de la caz la caz, potrivit aprecierii individuale a instanței.

46. În speță, în cadrul acestei aprecieri, instanța poate concluziona că pedepsele aplicate de instanțele străine sunt condamnări pentru contravenții și să nu le recunoască deloc în temeiul articolului 66 și al articolului 78a NK.

47. [*omissis*]

48. [*omissis*]

49. [omissis]

50. [omissis: comentarii privind faptul că acuzarea și apărarea nu fac nicio observație cu privire la acest aspect].

V. Trebuie luate în considerare condamnările pronunțate de instanțe străine în cazul în care nu există o dublă incriminare a faptei?

51. Articolul 8 alineatul (2) NK permite luarea în considerare a unei condamnări pronunțate într-un alt stat membru al Uniunii Europene numai pentru faptele care constituie o infracțiune în sensul Codului penal bulgar.

52. În conformitate cu considerentul (6) al Deciziei-cadru 2008/675/JAI, instanța nu are obligația de a lua în considerare condamnarea în cazul în care nu ar fi fost posibilă o condamnare la nivel național cu privire la fapta pentru care se impusese condamnarea anterioară.

53. Aceasta ar însemna că ar fi luate în considerare numai:

53.1. condamnarea pronunțată de instanța germană întrucât aceasta corespunde unei condamnări pentru infracțiunea prevăzută la articolul 343c NK;

53.2. condamnarea pronunțată de instanța belgiană în partea privind conducerea unui vehicul neînmatriculat (a se vedea punctul 12.2) întrucât corespunde unei condamnări pentru infracțiunea prevăzută la articolul 345 NK.

54. Celelalte fapte nu se pedepsesc ca infracțiuni în dreptul bulgar. Întrebarea este cu atât mai importantă cu cât condamnarea belgiană presupune o pedeapsă cu închisoarea pentru conducerea unui vehicul care nu a făcut obiectul unei inspecții tehnice (a se vedea punctul 12.4). Dacă efectul acestei condamnări ar fi recunoscut, nu ar fi posibilă pronunțarea unei pedepse cu suspendare în temeiul articolului 66 NK pentru infracțiunea în cauză.

55. [omissis]

56. [omissis]

57. [omissis]

58. [omissis: observație care menționează argumentele acuzării și apărării potrivit cărora efectele condamnărilor străine pot fi recunoscute numai în cazul în care actele care decurg din acestea pot fi pedepsite în temeiul legislației bulgare].

Întrebări adresate în mod specific

I. Articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal coroborat cu articolul 2 litera (a) din Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26

februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre trebuie interpretat în sensul că luarea în considerare a condamnărilor anterioare pronunțate împotriva aceleiași persoane în alte state membre înseamnă că instanța sesizată cu o nouă procedură penală împotriva aceleiași persoane (instanța de executare) are obligația de a considera că condamnățile anterioare înregistrate în Sistemul european de informații cu privire la cazierul judiciar (ECRIS) pronunțate în alte state membre privesc aceleași categorii de fapte care se pedepsesc, clasificate în dreptul național în funcție de pericolul public pe care îl reprezintă, acestea fiind supuse introducerii în cazierul judiciar în statul instanței de executare? Atunci când există mai multe categorii de fapte care se pedepsesc, supuse introducerii în cazierul judiciar în temeiul dreptului național al instanței de executare, ale căror consecințe juridice în caz de condamnare sunt diferite, revine instanței naționale sesizate cu o procedură penală împotriva unei anumite persoane sarcina de a aprecia în fiecare caz individual în ce categorie, potrivit clasificării naționale, intră faptele care au condus la condamnățile anterioare pronunțate în alte state membre? În ce cazuri trebuie efectuată o asemenea apreciere?

II. Articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului trebuie interpretat în sensul că permite o reglementare națională care prevede că o instanță are obligația de a nu lua în considerare condamnățile anterioare pronunțate în alt stat membru al Uniunii Europene pentru fapte care nu constituie infracțiuni în raport cu dreptul național al instanței de executare?

Pozitia instanței de trimitere

VI. Cu privire la prima întrebare

59. Potrivit instanței de trimitere, trebuie amintit că, conform articolului 2 litera (a) din Decizia-cadru 2009/315/JAI [*omissis*], „condamnare” înseamnă orice hotărâre definitivă a unei instanțe penale împotriva unei persoane fizice pronunțate pentru comiterea unei infracțiuni, în măsura în care aceste hotărâri sunt introduse în cazierul judiciar ale statului de condamnare. În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI [*omissis*], fiecare stat membru se asigură că, în cadrul unui proces penal desfășurat împotriva unei persoane, condamnățile anterioare pronunțate împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite săvârșite în alte state membre, în legătură cu care s-au obținut informații pe baza instrumentelor aplicabile disponibile cu privire la asistența juridică reciprocă sau la schimburile de informații extrase din cazierul judiciar, sunt luate în considerare în măsura în care condamnățile anterioare la nivel național sunt luate în considerare și acestor condamnări le sunt conferite efecte echivalente cu cele conferite condamnăților anterioare la nivel național, în conformitate cu legislația națională.

60. Instrumentul aplicabil pentru schimbul de informații provenite din cazierul judiciar în acest caz este cel menționat la articolul 1 litera (c) din Decizia-cadru 2009/315/JAI [omissis], un sistem informatic descentralizat destinat schimbului de informații privind condamnările, întemeiat pe bazele de date referitoare la cazierul judiciar din fiecare stat membru – Sistemul european de informații cu privire la cazierul judiciar (ECRIS).

61. Prin urmare, scopul creării ECRIS este de a unifica informațiile privind cazierul judiciar ale persoanelor și de a conferi același efect juridic condamnărilor înregistrate în diferite state membre. Din acest motiv, faptele înregistrate în sistem de către un stat membru ar trebui tratate de orice alt stat membru cu aceeași severitate (sub rezerva considerațiilor de mai jos – a se vedea punctul 68).

62. Este cert că țările UE prevăd diferite categorii de fapte pe care legea le consideră pasibile de sancțiuni. Stabilirea grupurilor de fapte care, conform clasificării naționale, vor fi incluse în cazierul judiciar ține de dreptul național. Cu toate acestea, este de asemenea incontestabil că faptele pasibile de sancțiuni grave sunt introduse în cazierul judiciar și că diferențele dintre legislații rezultă din includerea sau din excluderea unor fapte pasibile de o sancțiune mai puțin gravă din cazier. În orice caz, trebuie să se considere că, prin introducerea anumitor grupuri de fapte în cazierul judiciar, legiuitorul apreciază că acestea reprezintă un pericol public suficient de ridicat pentru statul membru în cauză, apreciere care trebuie acceptată de celelalte state membre.

63. Obligația prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI impune în fapt recunoașterea hotărârilor străine pe care celălalt stat membru a decis să le includă în cazierul său judiciar. Această obligație impune ca ele să fie luate în considerare în același mod în care legislația națională prevede în ceea ce privește efectele condamnărilor naționale care sunt introduse în cazierul judiciar național.

64. În schimb, după ce legiuitorul străin a exclus o anumită categorie de fapte din domeniul de aplicare al cazierului său, instanța națională ar trebui să considere că faptele din această categorie intră de asemenea sub incidența faptelor excluse de legiuitorul național.

65. Potrivit acestei interpretări a dispoziției, trebuie să se considere, de exemplu, că condamnările instanțelor germane și belgiene (menționate mai sus) nu sunt contravenții în sensul dreptului bulgar (întrucât acestea din urmă nu sunt introduse în cazierul judiciar bulgar – a se vedea punctul 43).

66. În cazul în care dreptul național cunoaște mai multe categorii de fapte care trebuie introduse în cazierul judiciar, instanța națională trebuie doar să verifice în ce grup de fapte, conform clasificării naționale, se încadrează condamnările străine (dacă acestea au consecințe juridice diferite și dacă acest lucru este relevant pentru cauză). Această verificare va fi efectuată pe baza informațiilor

înregistrate în ECRIS. Numai în cazul în care informațiile sunt insuficiente se pot utiliza alte instrumente de asistență judiciară aplicabile în cadrul UE.

67. În speță, trebuie să se considere că aceste informații suplimentare nu sunt necesare (a se vedea punctul 43).

VIII. Cu privire la a doua întrebare

68. Potrivit instanței de trimitere, trebuie să se țină seama de considerentul (11) al Deciziei-cadru 2008/675/JAI [*omissis*], care menționează respectarea principiului subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 2 TFUE și la articolul 5 TUE. Conform considerentului (6) al deciziei-cadru, nu există obligația de a lua în considerare asemenea condamnări anterioare, de exemplu în cazul în care nu ar fi fost posibilă o condamnare la nivel național cu privire la fapta pentru care se impusese condamnarea anterioară.

69. Legiuitorul național, în temeiul deciziei-cadru, a modificat (DV nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011) alineatul (2) al articolului 8 NK, prevăzând ca o condamnare definitivă pronunțată în alt stat membru al Uniunii Europene pentru o faptă care constituie infracțiune potrivit Codului penal bulgar să fie luată în considerare în orice proces penal desfășurat împotriva aceleiași persoane în Republica Bulgaria.

70. În aceste condiții, trebuie să se considere că nu există niciun conflict între articolul 8 alineatul (2) NK și articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului.

71. Această soluție completează argumentele invocate în legătură cu întrebarea anterioară. În acest sens, introducerea faptei în cazierul judiciar al unui alt stat membru și, în același timp, existența unei duble incriminări pentru aceeași faptă atât în acest alt stat membru, cât și în statul instanței de executare, creează garanții suplimentare că situația inculpatului nu va fi agravată de o sancțiune mai severă decât dacă ar fi fost condamnat de instanța națională pentru aceeași faptă.

72. În plus, acest lucru va evita o altă problemă legată de stabilirea unei pedepse totale pentru condamnările pronunțate în diferite state membre.

73. În conformitate cu punctele 1 și 2 din dispozitivul Hotărârii din 21 septembrie 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710):

„1) Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal trebuie interpretată în sensul că este aplicabilă unei proceduri naționale care are ca obiect aplicarea, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare pedeapsa aplicată unei persoane de către instanța națională, precum și pe cea aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de către o instanță a unui alt stat membru împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite.

2) *Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretată în sensul că se opune ca luarea în considerare într-un stat membru a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior de o instanță a unui alt stat membru să fie condiționată de punerea în aplicare a unei proceduri naționale de recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri de către instanțele competente ale acestui prim stat membru, precum procedura prevăzută la articolele 463-466 din Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală) ”.*

74. Astfel, în principiu, în cadrul unei proceduri de stabilire a unei pedepse totale, ar fi necesar să se aplice pedeapsa pronunțată într-un alt stat membru. Aceasta ar putea conduce la executarea condamnării instanței străine fără ca aceasta să fie recunoscută în temeiul articolelor 463-466 NPK.

75. În cazul în care condamnarea pronunțată de instanța străină se referă la o faptă care nu este incriminată de dreptul național, aceasta va conduce în practică la executarea unei condamnări pentru o faptă care nu este sancționată în statul de executare.

76. Acest din urmă punct este un argument suplimentar în favoarea conformității articolului 8 alineatul (2) NK cu articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului.

Expunerea faptelor și a împrejurărilor care justifică necesitatea examinării trimiterii potrivit procedurii accelerate

77. În cauza aflată pe rolul instanței de trimitere, acuzațiile au fost formulate în cadrul unei proceduri accelerate (capitolul 25 NPK). În ceea ce privește această procedură, dreptul procedural stabilește termene mai scurte pentru îndeplinirea actelor de procedură, precum:

77.1. cauza este înscrisă pe ordinea de zi a unei ședințe publice în termen de șapte zile de la primirea sa [articolul 358 alineatul (1) NPK];

77.2. cauza se judecă, dacă este posibil, într-o singură ședință, iar condamnarea se pronunță imediat, cu motivare, și atunci când cauza prezintă o complexitate de fapt și de drept, motivele pot fi pregătite după pronunțarea condamnării, dar în termen de șapte zile cel târziu (articolul 359 NPK).

78. În prezent, procedura a fost întârziată considerabil având în vedere trimiterea cauzei pentru a fi reexaminată. Aceasta aduce atingere drepturilor inculpatului.

79. **Prin urmare, considerăm că cererea de decizie preliminară ar trebui soluționată potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 105 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție.**

[*omissis*]

1. [*omissis*]